

ELS COLOM

- 1864 L'11 de setembre de 1864 moria en Josep Lluch i Colom, fill de Josep i d'Antònia Viver, tal com diu la còpia de la partida d'enterrament. No es comprèn el nom de la mare, deuria ésser Colom, o Lluch pel del marit, cosa corrent. Potser eren segones núpries, o també, com apuntava abans, un error; potser volia dir en Josep Lluch de Can Colom. En cap altre lloc s'esmenta el cognom Colom.
- 1866 La seva filla, Margarida Lluch i Carbonell, nascuda el 1816 (o 1833?), siguent hereva però sense testament del pare, fa un Expedient Possessori dels béns, previ al traspàs. Aquests són una casa de planta i pis, les terres del voltant, un hort al Rieral, terres al Serrat, sobre l'Església. Eren els béns tradicionals dels Colom, que més endavant es descriuen amb més detall.
- 1877 La Margarida era casada amb Pere Girbau, de Can Polvoré. No sé la data, però per aquests anys hi han uns comptes a nom de Margarida Lluch i Gili.
- 1887 La Margarida fa testament i deixa casa i terres al marit. No tenen fills. El Pere és negociant. Ella té l'experiència del pare ab intestat i els problemes que li creà. Potser poca salut, morirà als quatre anys.
- 1887 També el marit Pere fa testament, el 30 de desembre. Com veurem, tenia germà i dues germanes. Ja abans hauria fet deixes, entre elles Can Polvoré, però de res hi ha constància. Disposa misses per a ell quan morí (tardarà vint anys), per l'aniversari, per l'esposa, i fa donació de tot el que li resta a l'Isidre Barbany Cruselles, amb qui està emparentat, i que per aquells temps estava de mosso o masover a Can Maspons del Rieral, o alguna casa dels Maspons, o eren ja a Can Colom.
- 1888 El 14 d'octubre, Mn. Joan Trullàs, Rector de Santa Eulàlia pacta amb l'Isidre Barbany de Can Colom perquè li cuidi olivers, vinya, camp i hort de la Rectoria. Allà eren ja els Barbany, mentre els consorts Gili i Lluch eren a Can Polvoré, siguent amos de les dues cases.
- 1891 La Margarida Lluch mor de feridura el 28 de desembre, als 75 anys, certificat mèdic, «en el momento de morir estaba casada con Pedro Gili i Girbau, agricultor, natural de Santa Eulalia, sin hijos». Anys un xic indefinits. Es descriu el patrimoni: Una terra que arribaria fins l'actual Ca la Quima, una quartera, tres quartans i poc més, una casa de planta i pis, n.º 5, de 60 per 60 pams. Llinda amb el camí de Santa Eulàlia a Lliçà d'Amunt, Rectoria, Bassa, Puigdomènec, Molins, amb la Casa Consistorial (ara Ca l'Elies), plaça pública, terres del «Curato», Pere Bonet (Cal Lluís), Mainou, Poma, Roure. Valor total 3.076 rals, 2 meravedís de «vellón». Té dos gravàmens, censos amb la Rectoria, un de 7 lliures, 11 sous i 3 diners, l'altra de 2 lliures, 2 sous i 8 diners, que capitalitzat al 3% sumen respectivament 2.666 i 758 rals... A més, una peça al Rieral, tocant a Barbany i Brustenga, i la peça de secà sobre l'Església, 16 quarteres, olivar, vinya i bosc, al Serrat, l'indant amb Roure, Bassa i Rectoria.
- 1892 Visquent ja a Can Colom, i sols a un any de la mort de la Margarida, vivent el vidu, que és de suposar era amo pel testament on ella li féu, l'Isidre Bar-